Magia vrăjitorului (I)

On August 03, 2009

Implică-te în actul magic de transformare individuală, în virtutea unui raționament bine determinat care-ți permite personalizarea a ceea ce ești de fapt.

Prospero era ducele Milanului dar, pentru că îndrăgea tihna și studiul temeinic, râvnind la îmbogățirea minții, a lăsat treburile cârmuirii fratelui său mai tânăr, pe nume Antonio, în care avea o încredere de nestrămutat. Retras, lăsând la o parte îndeletnicirile lumești, îngropat în mijlocul cărților sale, el n-a sesizat uneltirile fratelui său împotriva sa, care dorea cu tot dinadinsul să fie considerat duce adevărat.

Antonio a izbutit cu ajutorul regelui Neapolului - Alonso, un prinț puternic, să ia în stăpânire ducatul lui Prospero.

Prospero, împreună cu fiica sa Miranda, au fost siliți să urce pe o navă mică fără parâme, pânză și catarg, și au fost lăsați să moară în largul mării. Norocul lor a fost că un senior de la curte, Gonzalo, care era un om foarte bun la suflet, le-a pus în taină pe navă merinde, straie și cărțile de învățături vrăjitorești pe care Prospero le îndrăgea cel mai mult.

Leadership: Ce anume te împlinește dacă îi lași pe oameni să ghicească că ești manifestarea unei puteri dincolo de orice capacitate de înțelegere?

Multă vreme după ce au fost aruncați de valuri pe țărmul unei insule pustii, cea mai mare desfătare a lui Prospero era să-i dea învățătură Mirandei, dezvăluindu-i mai multe decât ar fi putut învăța orice prințesă de la cei mai iscusiți dascăli. Dar nu numai atât. Ci prin puterea cunoașterii sale, căci reușise să pătrundă toate tainele lumii, Prospero l-a eliberat pe Ariel, un duh care fusese întemnițat într-un copac și supus la chinuri grele de către cumplita vrăjitoare Sycorax.

Duhurile, ca Ariel, rămâneau nevăzute pentru orice ființă omenească, în afară de Prospero care, înzestrat cu darul previziunii, a aflat că cei mai înverșunați și mai haini dintre adversarii săi, Antonio și Alonso, erau într-o călătorie pe mare. Atunci el îi porunci lui Ariel să stârnească o furtună atât de cumplită încât corabia să naufragieze pe insula pe care ajunsese și el.

O făptură umană se preschimbă, încă din timpul vieții sale, într-un mit, într-un personaj profetic, supraomenesc. Orice e cu putință unui vrăjitor care are puterea să poruncească fenomenelor naturii, care a reușit să pătrundă toate tainele lumii, care și-a dezvoltat darul de a materializa lumi și capacitatea de a concretiza orice scop propus. Prospero hotărî să se folosească de știința sa magică pentru a-i pedepsi pe dușmanii săi pentru toate nedreptățile comise.

Leadership: Recurgi la subterfugiile științei "preschimbării" în scopul reînnoirii identității proprii?

Omul conștient de subterfugiile științei "preschimbării" în scopul reînnoirii identității proprii, prin acreditarea parametrilor suplimentari ai unei lumi aparte de care se poate atașa pur și simplu de dragul atingerii unui ideal de perfecțiune, trebuie să facă o distincție clară între două raționamente.

Primul raționament, mulat pe o gândire vizionară și multidirecțională, încearcă explicarea principială a lumii concrete, dar prin alcătuirea ei într-un anume chip, trecând dincolo de orizontul experienței sau al rațiunii. Al doilea raționament, cu premise majore și minore, este legat de evenimentele ce se petrec într-o lume imaginară după ce întemeierea ei este acceptată ca o aspirație spre înalt, spre desăvârșirea tuturor desăvârșirilor. Această lume este îmbătătoare prin vibrațiile produse, prin faptul că - paradoxal - te simți și te comporți ca o ființă superioară.

Leadershipul este solidar orientării tale într-un sistem de referință particular, al cărui mobil este actul magic de transformare individuală. Nu atât în baza experienței acumulate, ci în virtutea unui raționament bine determinat care-ți permite orientarea într-un câmp larg de posibilități de înțelegere și personalizare a ceea ce ești de fapt.

Deci în virtutea unui raționament care observă, analizează și înțelege în profunzime fenomenul de suprapunere a două identități, atât în detaliile lor cele mai intime cât și în ansamblul existenței lor. Totul este relativ în leadership, iar ceea ce ai de scos la iveală (o interioritate ce devine adevărata realitate sau o interioritate ce refuză implicit realul) este o continuă luptă a raționamentelor, mai ales în poziția ta de om superior.

Actul magic de transformare personală țintește către atingerea unei perfecțiuni unice, aflată în centrul desfasurariii evenimentelor, care să nu creeze doar o fericire iluzorie, ci să absoarbă rațiunea semnificativă a înțelegerii puterii depline din perspectiva unui Dumnezeu.

Avântul spre noi cuceriri de culmi înalte, în care răbdarea este unitatea săvârșitoare a tuturor tainelor, constituie o dovadă că această formă de te declara unic (răsplătindu-te singur printr-o cunoaștere avansată și printr-un prestigiu misterios care poate servi drept unealtă a unei genialități complexe) este un fenomen de modelare a experienței de conducere, care poate fi stăpânit.

Magia vrăjitorului scoate în evidență fenomenul dedublării identității, pendularea între raționamentele din perspectiva cărora acționezi și gândești în poziția de om superior.

Forța semnificativă necesară asigurării controlului total al identității definitorii, se clădește pe experiența de a fi tu însuți într-o lume care se străduiește din răsputeri și fără încetare să te transforme în altcineva. Aceasta, în raport cu experiența de a fi tu însuți într-un alt sine, superior, luând în posesie darul de a-ți exercita facultățile de raționament printr-un subiectivism imprevizibil - echivalent cu înlocuirea prezentului real printr-un alt prezent, imaginar.

Source: https://neculaifantanaru.com/magia-vrajitorului.html